

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Bjelovar

**IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE**

MODEA, GAREŠNICA

Bjelovar, ožujak 2002.

S A D R Ź A J

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2	
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2	
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2	
2.2.	Statusne i druge promjene	2	
2.3.	Vlasnički povezana društva		3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	3	
3.1.	Odluka o pretvorbi	3	
3.1.1.	Razvojni program	4	
3.1.2.	Program pretvorbe	4	
3.1.3.	Izvještaj službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	4	
3.1.4.	Elaborat o procijenjenoj vrijednosti	5	
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	6	
3.3.	Provedba programa pretvorbe	7	
3.3.1.	Upis u sudski registar	11	
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	11	
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	13	
5.1.	Raspolaganje pojedinim nekretninama koje su uključene u procjenu	14	
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	15	
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	17	
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	17	
6.2.	Ocjena postupaka privatizacije	18	
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	18	

Klasa: 041-03/01-01/278
Urbroj: 613-09-02-13

Bjelovar, 14. ožujka 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA "MODEA" s p.o., GAREŠNICA

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća "Modea" s p.o., Garešnica.

Revizija je obavljena u razdoblju od 9. listopada 2001. do 12. ožujka 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94).

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Proces pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94 i 9/95),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97 i 73/00),
- Zakon o privatizacijskim investicijskim fondovima (Narodne novine 109/97),
- Pravilnik o vrsti dokumenata koje je kupac dionica, udjela, stvari i prava dužan dostaviti Hrvatskom fondu za privatizaciju prilikom sklapanja ugovora o kupnji (Narodne novine 36/96),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93 i 34/99),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91).

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Narodni odbor općine Garešnica osnovao je 1960. konfekcijsko poduzeće "Garić" koje se 1961. udružilo s tvornicom "DTR" iz Zagreba. Imalo je 60 zaposlenih. Do 1974. poslovalo je kao proizvodni pogon, a nadalje kao samostalni OOUR "Garešnica" koji je 5. prosinca 1989. izdvojen iz sastava "DTR" Zagreb i organiziran kao samostalno društveno poduzeće, te registriran kod Okružnog privrednog suda u Bjelovaru rješenjem broj Fi-451/89 pod nazivom "Modea" - tvornica rublja Garešnica s p.o., Garešnica, III. Moslavačke brigade b.b. (dalje u tekstu: Poduzeće).

Osnovna djelatnost Poduzeća bila je proizvodnja tekstilne konfekcije. Broj žiro računa je 31220-601-1013, matični broj je 010015390, a šifra djelatnosti 012621. Osoba ovlaštena za zastupanje bio je direktor Ivan Lacković. Koncem 1990., Poduzeću je imalo 696 zaposlenika.

Prema bilanci stanja na dan 31. prosinca 1990. aktiva odnosno pasiva Poduzeća iznosila je 68.283.000 din odnosno 9.754.714,28 DEM (1,- DEM je 7 din na dan 31. prosinca 1990.). Ukupni prihodi u razdoblju od 1. siječnja do 31. prosinca 1990. iznosili su 76.135.000 din, ukupni rashodi 67.562.000 din, te bruto dobit 8.573.000 din.

2.2. Statusne i druge promjene

Prema rješenju Okružnog privrednog suda u Bjelovaru broj Fi-694/92 od 1. lipnja 1992., Poduzeće mijenja status pretvorbom u dioničko društvo pod nazivom Tvornica rublja "Modea" d.d. Garešnica (dalje u tekstu: Društvo). Temeljni kapital upisan je u iznosu 476.886.410.- HRD.

Na temelju rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) od 1. veljače 1995. o poništenju pretvorbe društvenog poduzeća "Modea", rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru (dalje u tekstu: Trgovački sud) broj Fi-837/95 od 21. srpnja 1995. upisana je pretvorba društvenog poduzeća "Modea" u dioničko društvo pod nazivom Tvornica rublja "Modea" d.d., Garešnica. Temeljni kapital upisan je u iznosu 27.313.935,00 kn.

Dana 16. prosinca 1995. skupština Društva donijela je odluku da se temeljni kapital Društva koji po rješenju Fonda iznosi 7.524.500,- DEM utvrdi u iznosu 27.983.600,00 kn po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske za 1,- DEM od 3,7189 kn. Ova promjena je provedena u sudskom registru.

Odlukom glavne skupštine od 12. listopada 2001. temeljni kapital, smanjen je za 895.400,00 kn i iznosi 27.088.200,00 kn zbog izražavanja vrijednosti temeljnog kapitala i nominalne vrijednosti jedne dionice u domaćoj valuti koja umjesto 250,- DEM iznosi 900,00 kn. Uprava Društva je poduzela radnje za upis navedenih promjena u sudski registar.

2.3. Vlasnički povezana društva

Društvo je 20. svibnja 1998. s društvom "Arting" d.o.o. iz Bjelovara, Strossmayerova 4, (MBS 010003407) zaključilo društveni ugovor o osnivanju društva s ograničenom odgovornošću "Modeon", za proizvodnju odjeće i odjevnih predmeta, Bjelovar, Slavonska cesta 6. Temeljni kapital novoosnovanog društva iznosio je 20.000,00 kn, od čega je Društvo uložilo 7.000,00 kn, te ima 35,0% temeljnog kapitala, dok je društvo "Arting" uložilo 13.000,00 kn, te ima 65,0% temeljnog kapitala. "Modeon" d.o.o. upisan je u sudski registar 8. rujna 1998. Navedeno društvo nije poslovalo.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Radnički savjet donio je 24. veljače 1992. Odluku o pretvorbi Poduzeća u dioničko društvo. Članovi radničkog savjeta koji su donijeli odluku o pretvorbi bili su Marija Despot, Nevenka Dujmović, Ljiljana Đuričić, Ivan Jurgan, Željko Klobučar, Stjepan Kudrna, Anđelka Mrgić, Nada Niković, Mira Pakozdi, Josipa Periša, Katica Plavšić i Milan Sužnjević.

Uz odluku o pretvorbi, Agenciji za restrukturiranje i razvoj Republike Hrvatske (dalje u tekstu: Agencija) u zakonskom roku dostavljena je i dokumentacija utvrđena odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Prema Odluci, temeljni kapital iznosi 8.670.662,- DEM i podijeljen je na 34 682 dionice. Sastoji se od procijenjene vrijednosti poduzeća u iznosu 7.524.508,- DEM (30 098 dionica) i dodatnih ulaganja u poduzeće (dalje u tekstu: dokapitalizacija) u iznosu 1.146.154,- DEM (4 584 dionice). Nominalna vrijednost dionice iznosi 250,- DEM. Pretvorbu je trebalo izvršiti na sljedeći način:

- izdavanjem dionica u iznosu procijenjene vrijednosti poduzeća, te njihovom prodajom zaposlenima i ranije zaposlenima u poduzeću, zatim prodajom zaposlenima u pravnim osobama koje nisu mogle ići u pretvorbu, te prodajom drugim pravnim i fizičkim osobama Republike Hrvatske, dok će se neprodane dionice prenijeti fondovima,
- dokapitalizacijom u vidu izdavanja dodatnih dionica radi financiranja razvojnog programa poduzeća, te njihovom prodajom zaposlenima i ranije zaposlenima u poduzeću, zatim prodajom vjerovnicima koji će svoja potraživanja prema poduzeću pretvoriti u ulog i prodajom drugim pravnim i fizičkim osobama Republike Hrvatske.

Prema odluci, pri upisivanju dionica treba zaključiti ugovor i odrediti da je kupac u roku od 30 dana od potpisa ugovora dužan uplatiti prvi obrok u slučajevima kupnje dionica s pravom na obročnu otplatu, dok je u slučajevima kupnje dionica bez prava na obročnu otplatu dužan u roku od 30 dana od potpisa ugovora uplatiti ukupnu vrijednost kupljenih dionica.

4

3.1.1. Razvojni program

Proizvodni program usmjeren je uglavnom prema potrebama ženskih potrošača čiji se proizvodi preko 60,0% prodaju na tržištu SR Njemačke i Nizozemske, a preostalih 40,0% na domaćem tržištu.

Vrijednosno najznačajniji dio materijalne imovine, 73,3% čine građevinski objekti s otpisanošću 18,0%, dok je oprema koja čini 22,6% materijalne imovine otpisana 55,0%. Prema razvojnom programu, zbog većih potreba u obavljanju usluga za inozemne kupce, potrebna su ulaganja u nove proizvodne prostore. Planirano je pretvaranje viška skladišnog prostora u proizvodni prostor, te ulaganje u opremu što bi omogućilo zapošljavanje novih 60 zaposlenika - ženske stručne radne snage. Pored ulaganja u materijalnu imovinu, potrebno je pronaći stabilnije i kvalitetnije izvore obrtnih sredstava. U tu je svrhu predviđeno povećanje proizvodnje i plasmana, te zamjena tuđih izvora trajnih obrtnih sredstava vlastitim uz povećanje rentabilnosti poslovanja.

Programom je predviđeno ulaganje tijekom 1992., 1993. i 1994. u materijalnu imovinu u iznosu 15.350.040.- HRD i u obrtna sredstva u iznosu 19.385.000.- HRD, što ukupno iznosi 34.735.040.- HRD. Razvojni program sadrži sve elemente utvrđene odredbama Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

3.1.2. Program pretvorbe

Programom pretvorbe utvrđeno je da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom dionica izdanih s osnove procijenjene vrijednosti poduzeća, te dokapitalizacijom u vidu izdavanja dodatnih dionica, istovjetno Odluci o pretvorbi. Osim toga, utvrđen je postupak i uvjeti prodaje dionica. Postupak prodaje utvrđen je na način da se u prvom krugu ponudi na prodaju 4 584 dionice s osnove dokapitalizacije. Zaposleni i ranije zaposleni u poduzeću, te zaposleni u pravnim osobama koje nisu mogle ići u pretvorbu, mogli su kupovati dionice uz osnovni popust od 20,0% i dodatni popust od 1,0% za svaku godinu radnog staža. Također je utvrđeno da se u drugom krugu ponudi na prodaju 30 098 dionica s osnove procijenjene vrijednosti poduzeća, a dionice su mogli kupiti zaposleni i ranije zaposleni u poduzeću, te zaposleni u pravnim osobama koje nisu mogle ići u pretvorbu, uz zakonom utvrđeni popust, te sve druge domaće fizičke i pravne osobe. Druge fizičke i pravne osobe mogu kupovati dionice bez prava na popust i prava na obročnu otplatu, bez ograničenja broja i vrijednosti kupljenih dionica. Druge odredbe programa pretvorbe odnose se utvrđivanje ciljeva pretvorbe, zatim na utvrđivanje iznosa temeljnog kapitala, broja dionica, uvjeta prijenosa dionica fondovima, te na utvrđivanje terminskog plana pretvorbe.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Prema Izvještaju Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske godišnji obračun za 1990. iskazan je u skladu s propisima. Nepravilnosti, odnosno nezakonitosti utvrđene provjerom nemaju značajnijeg utjecaja na podatke u godišnjem obračunu za 1990.

3.1.4. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti

Vrijednost građevinskih objekata s pripadajućim građevinskim zemljištem, te vanjskim uređenjem procijenio je "Ekonomski zavod" poduzeće za ekonomske usluge i organizaciju, d.o.o. (MBS 080104901) Zagreb, Antuna Bauera 3/VI (dalje u tekstu: Ekonomski zavod) na temelju ugovora

zaključenog u svibnju 1991. Opremu i priključke na komunalnu i drugu infrastrukturu procijenili su zaposlenik Poduzeća Danko Balaško dipl. ing. rukovoditelj održavanja strojeva, opreme i postrojenja i direktor Ekonomskog zavoda Ivan Golubić, dipl. oec.

Uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra utvrđeno je da je društvo Ekonomski zavod bilo, između ostalog, registrirano za izradu investicijske dokumentacije i investicijskih programa.

Procjena je obavljena sa stanjem na dan 1. siječnja 1991. prema tečaju 1,- DEM je 9 din. Pri procjeni vrijednosti Poduzeća primijenjivane su statička i dinamička metoda. Procijenjena vrijednost Poduzeća izračunana statičkim pristupom iznosila je 97.173.000 din ili 10.797.000,- DEM. U Elaboratu je navedeno da je tom metodom procjene dobiven podatak o približnoj vrijednosti koja bi se u vrijeme procjene trebala uložiti kako bi se izgradilo slično Poduzeće. Procijenjena vrijednost Poduzeća izračunana dinamičkom metodom iznosila je 48.085.615 din ili 5.342.846,- DEM. Procijenjena vrijednost Poduzeća dobivena ovom metodom odnosno na bazi očekivanih primitaka i izdataka izračunana je za razdoblje od 8 godina i potrebnu stopu prinosa (diskontnu stopu) potencijalnog ulagača od najmanje 15,0% godišnje. Konačna procijenjena vrijednost Poduzeća iskazana u Elaboratu, dobivena je kombinacijom navedenih metoda i iznosi 67.720.569 din, odnosno 7.524.508,- DEM. Izračunana je kao ponderirana aritmetička sredina i to, 40,0% procijenjene vrijednosti poduzeća dobivene statičkom metodom i 60,0% procijenjene vrijednosti dobivene dinamičkom metodom. Prema odluci radničkog savjeta vrijednost stanova nije uračunana u procijenjenu vrijednost poduzeća.

Kod procjene po statičkoj metodi, u Elaboratu je procijenjena vrijednost građevinskih objekata iskazana u iznosu 9.126.247,- DEM od čega se na priključke na javnu i individualnu infrastrukturu odnosi 38.383,- DEM, što nije uključeno u procijenjenu vrijednost poduzeća. Iz navedenih razloga procijenjena vrijednost Poduzeća je u konačnom izračunu primjenom ponderirane aritmetičke sredine bila manja za 15.353,- DEM. Navedeno nije u skladu s odredbama točke 8. podtočke 9. Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je određeno da se procjena treba obaviti odgovorno i brižljivo, bez ispuštanja bilo kojeg elementa procjene od bitnijeg utjecaja na konačnu procijenjenu vrijednost poduzeća. Također je utvrđeno da je vrijednost građevinskih objekata po statičkoj metodi iskazna manje za 1.227.045,- DEM zbog pogrešno izračunanih parametara kod utvrđivanja neto korisne površine proizvodne hale, što, prema obrazloženju zakonskog predstavnika, nije utjecalo na stvarnu procijenjenu vrijednost građevinskih objekata.

Dio Elaborata koji se odnosi na procjenu vrijednosti građevinskih objekata sadrži tehnički opis svakog pojedinog objekta, iskaz površina i izračun procjene. Izračun nove građevinske vrijednosti obavljen je množenjem neto korisne površine s jediničnom cijenom. U Elaboratu je navedeno da je obračun neto korisne površine izvršen prema JUS-u U.C2.100, te da je jedinična cijena po m² utvrđena na temelju usporedbe s važećim cijenama građenja objekata sličnih tehničkih karakteristika građenih na području općine Garešnica u vrijeme izrade Elaborata.

Pri procjeni vrijednosti komunalnih i energetskih instalacija polazilo se od njihove izvedbene vrijednosti u vrijeme građenja izražene u DEM te umanjene za postotak otpisanosti.

6

Građevinsko zemljište čini parcela na kojoj je sagrađen tvornički kompleks, a procijenjeno je u iznosu 3.143.800 din ili 349.311,- DEM. Za zemljište je priložen dokaz o vlasništvu. Također je prikazan način izračuna procijenjene vrijednosti. Prometna vrijednost zemljišta utvrđena je na temelju cijena dobivenih od općine i uvećana je za 20,0%, odnosno za neizravne troškove stjecanja zemljišta.

Oprema je procijenjena u iznosu 8.071.005 din odnosno na 896.778,30 DEM od čega se 51,0% opreme odnosi na šivaće strojeve. Polazna osnova za procjenu bile su popisne liste osnovnih sredstava

sastavljene koncem 1990. Najveći dio opreme procijenjen je na način da je cijena nove opreme u vrijeme procjene umanjena za postotak otpisanosti. Za opremu čija se vrijednost nije mogla utvrditi na navedeni način kao i za otpisanu opremu procijenjena je tržišna vrijednost.

Procjena vrijednosti zaliha materijala izvršena je umanjnjem knjigovodstvene vrijednosti za 20,0%, odnosno za vrijednost nekurentnih zaliha, dok je procijenjena vrijednost zaliha gotovih proizvoda utvrđena uvećanjem knjigovodstvene vrijednosti za 20,0% koliko su u prosjeku bile veće prodajne cijene i umanjnjem za troškove i pristojbe prodaje. Potraživanja od kupaca u inozemstvu procijenjena su na način da su stvarna potraživanja uvećana za 10,0% odnosno za očekivani porast tečaja stranih valuta, dok su potraživanja od državnih i drugih institucija umanjena za 5,0%.

Procijenjena vrijednost zaliha pričuvnih dijelova, sitnog inventara, nedovršene proizvodnje, te zaliha robe, zatim potraživanja za dane predujmove i potraživanja od zaposlenika, novčanih sredstava i vrijednosnih papira, te drugih kratkoročnih i dugoročnih obveza jednaka je knjigovodstvenoj vrijednosti sa stanjem na dan 31. prosinca 1990.

Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća iznosila je 36.564.000 din ili 4.062.667,- DEM, a izračunana je kao razlika između vrijednosti ukupne aktive u iznosu 68.283.000 din ili 7.587.000,- DEM umanjene za vrijednost obveza u iznosu 31.719.000 din ili 3.524.333,- DEM.

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

Agencija je u zakonskom roku, 4. travnja 1992. donijela Rješenje o davanju suglasnosti na namjeravanu pretvorbu društvenog poduzeća (dalje u tekstu: Rješenje).

Prema Rješenju, procijenjena vrijednost Poduzeća iznosi 413.847.940,- HRD odnosno 7.524.508,- DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan predaje dokumentacije Agenciji. Poduzeće se pretvara u dioničko društvo prodajom dionica, i to s osnove procijenjene vrijednosti poduzeća osobama iz članka 5. točke 1., 2. i 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te izdavanjem dionica po osnovi dokapitalizacije u vrijednosti 63.038.470,- HRD. U Rješenju je dokapitalizacija iskazana u iznosu 63.038.470,- HRD bez navođenja vrijednosti u DEM, dok je u Odluci o pretvorbi iskazana u iznosu 1.146.154,- DEM. Rješenjem je utvrđeno da dionice upisane od strane osoba iz članka 5. točke 1., 2. i 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća treba otplatiti u roku 5 godina s tim da se prvi obrok mora uplatiti prije upisa u sudski registar odnosno najkasnije u roku 45 dana od dana izdavanja Rješenja, a ako se uplate ne obave u navedenom roku primijenit će se tečaj njemačke marke na dan uplate. Neupisane dionice trebalo je prenijeti fondovima prema odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Hrvatski fond za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) poništio je 1. veljače 1995. Rješenje Agencije od 4. travnja 1992. kojim je dana suglasnost Poduzeću na namjeravanu pretvorbu kao i sve pravne radnje provedene temeljem Rješenja. U obrazloženju Rješenja navedeno je da je Fond proveo postupak kontrole provođenja pretvorbe Poduzeća, te da je analizom dokumentacije utvrđeno da se za kupnju dionica koristio novac Poduzeća, što nije u skladu s odredbama članka 8. stavak 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te da dokapitalizacija nije provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Razvojnim programom. Navedene nepravilnosti su po svojoj prirodi takve da ih nije moguće otkloniti u naknadnom roku, te je stoga poništeno Rješenje o pretvorbi, a

Poduzeću je dana mogućnost da provede postupak pretvorbe prema važećim zakonskim propisima, ali ne više na način predviđen autonomnom odlukom i programom pretvorbe. Fond je rješenjem od 1. veljače 1995., poništio Rješenje Agencije o davanju suglasnosti na pretvorbu društvenog poduzeća i dao suglasnost na pretvorbu. Prema Rješenju, procijenjena vrijednost društvenog poduzeća iznosi 27.313.935,00 kn odnosno 7.524.500,- DEM. Poduzeće se pretvara u dioničko društvo prodajom dionica uz popust osobama iz članka 5. stavak 1. točka 1., 2. i 2a. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća u iznosu 13.656.967,50 kn odnosno 3.762.250,- DEM što čini 50% procijenjene vrijednosti poduzeća, dok se prodaja preostalih 50% uvećanih za neprodani dio dionica uz popust, prodaje u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i odredbama Pravilnika o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda. Utvrđena vrijednost u kunama vrijedi 30 dana od dana izdavanja ovog Rješenja. Ovim Rješenjem imenovan je Upravni odbor koji je obavljao funkciju organa upravljanja Poduzeća do okončanja pretvorbe.

Rješenjem Fonda od 1. veljače 1995. nije određena dokapitalizacija, a Poduzeće može prodati dionice uz popust u vrijednosti 50% društvenog kapitala. Rješenjem Fonda utvrđen je temeljni kapital u iznosu 7.524.500,- DEM, što odgovara procijenjenoj vrijednosti Poduzeća na dan 1. siječnja 1991.

3.3. Provedba programa pretvorbe

Po Rješenju Agencije od 4. travnja 1992. proveden je postupak pretvorbe na sljedeće način:

- dokapitalizacijom
- prodajom dionica uz popust zaposlenima, ranije zaposlenima i zaposlenima u pravnim osobama koje nisu mogle ići u pretvorbu po obavljenom pozivu za otkup dionica
- prodajom dionica bez popusta po objavljenom pozivu za otkup dionica.

- Dokapitalizacija

U prvom krugu ponuđene su na prodaju 4 584 dionice izdane s osnove dokapitalizacije. Dokapitalizacija je provedena uplatom novčanih sredstava od strane zaposlenika Društva, Ivana Jagatića i Ivana Lackovića, za 4 584 dionice što zajedno s 2 653 dionice s osnove prava na popust iznosi 7 237 dionica ili 20,9% temeljnog kapitala. Ivan Jagatić je s Društvom zaključio 15. svibnja 1992. ugovor o kupnji 78 dionica nominalne vrijednosti 19.500,- DEM, a s osnove popusta ostvario je pravo na dodatnih 40 dionica, što ukupno iznosi 118 dionica. Dana 16. svibnja 1992. uplatio je sredstva u iznosu 1.078.000.- HRD, što je prema tečaju na dan uplate iznosilo 10.517,07 DEM. Ulagatelj Ivan Lacković zaključio je 15. svibnja 1992. ugovor o kupnji 4 506 dionica nominalne vrijednosti 1.126.500,- DEM, a s osnove popusta ostvario je pravo na dodatnih 2 613 dionica što ukupno iznosi 7 119 dionica. Za Ivana Lacković sredstva je uplatilo društvo "Zagrebačka štedionica" d.d. Zagreb, Ulica Divka Budaka 1/d, MBS 080007976 (dalje u tekstu: Zagrebačka štedionica) čiji je predsjednik uprave bio Zvonimir Medvedović Prilesje 14, Zagreb.

Navedeno društvo uplatilo je na račun Društva 61.965.970.- HRD, što je po tečaju na dan uplate 19. svibnja 1992. iznosilo 604.546,05 DEM. Društvo Zagrebačka štedionica uplatilo je sredstva na temelju ugovora o kreditu za dokapitalizaciju zaključenog 14. svibnja 1992. s Ivanom Lacković. Prema ugovoru rok vraćanja sredstava bio je 31. ožujka 1993. Kao instrument osiguranja vraćanja kredita ugovorena je predaja 10 bianco mjenica i sve dionice i isprave o dionicama koje su kupljene kreditom iz navedenog ugovora. Također je 19. svibnja 1992. između Ivana Lackovića i društva Zagrebačka štedionica zaključen ugovor o prodaji 4 506 dionica Društva, te je na taj način Ivan Lacković u cijelosti podmirio svoje obveze prema društvu Zagrebačka štedionica na temelju ugovora o kreditu za

dokapitalizaciju. Po ugovoru o prodaji dionica u knjizi dionica iskazano je u 1994. vlasništvo društva Zagrebačka štedionica.

Dana 19. svibnja 1992., odnosno isti dan kada je društvo Zagrebačka štedionica uplatilo na račun Društva sredstva za Ivana Lackovića, Društvo je društvu Zagrebačka štedionica doznačilo kratkoročnu pozajmicu u iznosu 60.000.000.- HRD odnosno 585.365,85 DEM uz kamatu 17,0% mjesečno na 30 dana, koja do kraja listopada 2001. nije bila vraćena.

S osnova dokapitalizacije uplaćeno je 63.043.970.- HRD, što je za 5.500.- HRD više od iznosa utvrđenog Rješenjem Agencije. Međutim, uplaćena sredstva po tečaju na dan uplate iznosila su 615.063,12 DEM što je manje za 531.090,88 DEM ili 46,3% u odnosu na Odluku o pretvorbi prema kojoj je po osnovi dokapitalizacije trebalo uplatiti 1.146.154,- DEM. Sredstva su uplaćena u ugovorenom roku do 19. svibnja 1992. odnosno u roku 30 dana od zaključivanja ugovora, što je u skladu s Odlukom o pretvorbi. Rješenjem Agencije nije utvrđeno do kada i prema kojem tečaju trebaju biti uplaćena sredstva s osnove dokapitalizacije.

Prema Odluci o pretvorbi i Razvojnom programu sredstva dokapitalizacije trebala su biti korištena za financiranje pretvaranja viška skladišnog prostora u proizvodni objekt i opremu što bi omogućilo zapošljavanje novih 60 zaposlenika - ženske stručne radne snage, te za pronalaženje stabilnijih i kvalitetnijih izvora obrtnih sredstava, što nije učinjeno. Iz navedenog zaključeno je da dokapitalizacija nije provedena u skladu s Razvojnim programom i odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Nakon poništenja pretvorbe, Društvo je vratilo sredstva Ivanu Jagatiću a Ivan Lacković je 19. svibnja 1992. prodao 4 506 dionica Zagrebačkoj štedionici.

- Prodaja dionica uz popust

Nakon prodaje dionica s osnove dokapitalizacije što su ponuđene na prodaju u prvom krugu, u drugom krugu je, s osnove procijenjene vrijednosti poduzeća, na prodaju ponuđeno 30 098 dionica. Od toga je zaposlenima i ranije zaposlenima, te zaposlenima u pravnim osobama koje nisu mogle ići u pretvorbu (malim dioničarima) prodano uz popust 4 228 dionica ili 12,2% temeljnog kapitala, a dvjema pravnim osobama prodano je bez popusta 23 217 dionica ili 66,9% temeljnog kapitala. U drugom krugu nisu prodane 2 653 dionice, iako su ponuđene na prodaju jer su ove dionice dobila dvojica zaposlenika Društva (Ivan Jagatić i Ivan Lacković) na temelju pripadajućeg prava na popust pri kupnji dionica s osnove dokapitalizacije u prvom krugu.

S malim dioničarima su 15. svibnja 1992. zaključena 124 ugovora o prodaji dionica uz otplatu putem 60 mjesečnih obroka, s tim da prvi obrok dospijeva 19. svibnja 1992. Od ukupnog broja malih dioničara, 13 dioničara je zaposleno u pravnim osobama koje nisu mogle ići u pretvorbu. U prvoj godini otplate, mali dioničari podmirivali su svoje obveze prema Agenciji na način da je svaki dioničar pojedinačno plaćao na račun Agencije.

Dva dioničara koja su upisala ukupno 80 dionica, od prosinca 1992. ne podmiruju svoje obveze prema Agenciji. Ostali dioničari su podmirili svoje obveze na način da je 114 dioničara 15. svibnja 1993. s društvom Zagrebačka štedionica zaključilo ugovore o kreditu za kupnju dionica Društva, dok je 8 dioničara na temelju ugovora o prodaji, 104 dionice Društva prodalo društvu Zagrebačka štedionica.

Dva dana kasnije, 17. svibnja 1993., Hrvatska kreditna banka za obnovu izdala je potvrdu o podmirenju obveza prema Fondu obveznicama Republike Hrvatske za obnovu, prema kojoj su podmirene obveze za dionice Društva u ukupnom iznosu 247.028.097.- HRD, što uz dodatni popust od 10,0%, iznosi 222.325.287.- HRD. Fond je 17. svibnja 1993. evidentirao konačne uplate za 122 dioničara na temelju spomenute potvrde i popisa dioničara s iskazanim iznosima revaloriziranih obveza koje je dostavilo Društvo.

U razdoblju od 29. svibnja 1992. do 1. veljače 1995., Društvu je 20 malih dioničara prodalo 820 dionica. Stoga je prije poništenja pretvorbe 1. veljače 1995. u vlasništvu malih dioničara bilo 3 304 dionica.

Na temelju rješenja Fonda kojim je poništena privatizacija, svi ugovori o prodaji dionica zaključeni u 1992. postali su ništavni. U skladu s izjavama malih dioničara, Fond je izvršio povrat uplata izvršenih u tijeku prve otplatne godine zajedno sa zateznom kamatom za 93 mala dioničara, dok povrat sredstava uplaćenih obveznicama za obnovu nije izvršen jer se vodi sudski postupak. Povrat nije izvršen jedanaestorici malih dioničara, dok su za 20 malih dioničara sredstva uplaćena na račun Društva kojem su prodali dionice.

- Prodaja dionica bez popusta

Na temelju poziva na otkup dionica u drugom krugu, bez popusta su prodane preostale 23 217 dionice nominalne vrijednosti 5.804.250,- DEM. Kupci ovih dionica su društvo Zagrebačka štedionica i društvo "Inter Eco-Trade" s p.o. (MBS 080224497) Zagreb, Divka Budaka 1/d (dalje u tekstu: Inter Eco-Trade) kojega je osnovao Zvonimir Medvedović. Društvo Zagrebačka štedionica ponudila je na kupnju 7 100 dionica. Između Fonda i društva Zagrebačka štedionica zaključena su 15. svibnja 1992. dva ugovora pod istim brojem. Prema prvom ugovoru prodano je 7 100 dionica nominalne vrijednosti 1.775.000,- DEM odnosno 97.625.000.- HRD, a plaćanje je ugovoreno jednokratnom uplatom do 19. svibnja 1992. Prema drugom ugovoru prodano je 13 217 dionica nominalne vrijednosti 3.304.250,- DEM odnosno 181.733.750.- HRD. Ugovoreno je plaćanje do 19. svibnja 1992. u iznosu 15.000.000,- HRD, zatim do 25. studenoga 1992. u iznosu 70.000.000.- HRD, te razlika u iznosu 96.733.750.- HRD do 30. prosinca 1992. Društvo Zagrebačka štedionica je postupila prema drugom ugovoru i do 27. studenoga 1992. uplatila ugovorena sredstva u iznosu 181.733.750.- HRD, što je po tečaju na dan uplate iznosilo 623.781,- DEM.

Društvo Inter Eco-Trade ponudilo je kupnju 7 500 dionica. Između Fonda i društva Inter Eco-Trade zaključena su 15. svibnja 1992. dva ugovora pod istim brojem. Prema prvom ugovoru prodane su 5 894 dionice nominalne vrijednosti 1.473.500,- DEM što je u dinarskoj protuvrijednosti iznosilo 81.042.500.- HRD, a plaćanje je ugovoreno jednokratnom uplatom do 19. svibnja 1995. Prema drugom ugovoru prodano je 10 000 dionica nominalne vrijednosti 2.500.000,- DEM odnosno 137.500.000.- HRD. Plaćanje je ugovoreno u iznosu 14.000.000.- HRD do 19. svibnja 1992., zatim u iznosu 50.000.000.- HRD do 30. studenoga, a razlika do ugovorene cijene u iznosu 73.500.000.- HRD do 30. prosinca 1992. Društvo Inter Eco-Trade je postupilo po drugom ugovoru i do 5. studenoga 1992. uplatilo je ukupno 137.500.000.- HRD, što je po tečaju na dan uplate iznosilo 603.720,- DEM. Korištenje prava na obročnu otplatu pri kupnji dionica od strane društva Zagrebačka štedionica i

društva Inter Eco-Trade nije u skladu s programom pretvorbe.

Dionice su otplaćene sredstvima Društva, što nije u skladu s odredbama članka 8. stavak 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Naime, Društvo je društvu Zagrebačka štedionica dalo pozajmicu 19. svibnja 1992. u iznosu 60.000.000.- HRD odnosno 585.365,85 DEM, a u razdoblju od 20. svibnja do 31. prosinca 1992. pozajmice u iznosu 232.000.000.- HRD što je po tečaju na dan uplate iznosilo 712.448,02 DEM. Od toga je vraćeno 72.000.000.- HRD ili 290.956,18 DEM, te je koncem 1992. Društvo od društva Zagrebačka štedionica potraživalo 160.000.000.- HRD. U 1993. pozajmice su dane u iznosu 6.613.793.319.- HRD. Tijekom godine Društvu je vraćeno 202.463.777.- HRD. U 1994. dane su pozajmice u iznosu 428.895,67 kn. Pozajmice nisu vraćene, te su koncem 1994. potraživanja od društva Zagrebačka štedionica iznosila 7.000.225,21 kn. Osim društvu Zagrebačka štedionica, u 1993. dane su pozajmice društvu Inter Eco-trade u iznosu 107.731.138.- HRD, od čega je 52.356,02 kn vraćeno u 1994., a koncem 1994. iskazana su potraživanja u iznosu 55.375,11 kn.

Nakon poništenja pretvorbe, Fond je na račun Društva uplatio sredstva koja je za kupnju dionica Društva uplatilo društvo Zagrebačka štedionica. Fond je sredstva uplatio na račun Društva jer je društvo Zagrebačka štedionica dionice otplatilo u cijelosti sredstvima Društva. U tijeku je sudski postupak zbog povrata sredstava i drugih potraživanja osoba koje su kupile dionice.

Postupak pretvorbe proveden je prema Rješenju Fonda od 1. veljače 1995. Na temelju objavljenog oglasa za prodaju dionica, uz popust je prodano 15 049 dionica ili 50,0% temeljnog kapitala zaposlenima i ranije zaposlenima (malim dioničarima). S malim dioničarima zaključeno je 517 ugovora, a plaćanje je ugovoreno u 60 mjesečnih obroka. Mali dioničari su do listopada 1997. svoje obveze prema Fondu podmirivali pojedinačnim uplatama na račun Fonda, a nadalje je Društvo u ime zaposlenika, a na temelju njihove izjave, obustavljalo sredstva iz plaća i uplaćivalo na račun Fonda. Mali dioničari nisu otplaćivali dionice u ugovorenim rokovima.

Prema ugovorima o prodaji dionica, ugovor se automatski raskida ako kupac ne plati dva obroka uzastopno. Fond nije u ugovorenim rokovima raskidao ugovore. U razdoblju od 30. ožujka 1999. do 25. lipnja 2001. raskinuo je 448 ugovora na temelju čega je 9 397 dionica preneseno u Fond. Malim dioničarima su ostale 5 652 dionice. Nakon prodaje dionica malim dioničarima, Fond je objavio prikupljanje ponuda za kupnju preostalih 15 049 dionica ili 50% temeljnog kapitala. U roku određenom za prikupljanje ponuda nije primljena niti jedna ponuda, te su ove dionice prenesene fondovima odnosno Fondu je preneseno 10 033 dionice ili 33,33% temeljnog kapitala, dok je 5 016 dionica ili 16,67% preneseno Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske i Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske.

3.3.1. Upis u sudski registar

U skladu s provedenom pretvorbom po Rješenju od 4. travnja 1992., promjena organizacijskog oblika Poduzeća u dioničko društvo, u sudskom je registru upisana na temelju rješenja Okružnog privrednog suda u Bjelovaru broj Fi-694/92 od 1. lipnja 1992.

Nakon poništenja pretvorbe i provedene pretvorbe po Rješenju od 1. veljače 1995., u sudskom je registru upisana promjena organizacijskog oblika Poduzeća u dioničko društvo na temelju rješenja Trgovačkog suda broj Fi-837/95 od 21. srpnja 1995. Radi osnivanja Društva nastalog ovom pretvorbom žalili su se prijašnji dioničari, društvo Zagrebačka štedionica i društvo Inter Eco-Trade. Trgovački sud je odbio žalbu kao i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske koji je žalbu odbio rješenjem XII Pž-1500/97-2 od 21. listopada 1997. Protiv rješenja Visokog trgovačkog suda, Državni odvjetnik

Republike Hrvatske podnio je zahtjev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu Republike Hrvatske koji je odbijen 12. svibnja 1998. Navedeni dioničari podnijeli su tužbe Ustavnom sudu Republike Hrvatske radi zaštite ustavnih prava koje su odbijene 8. srpnja 1999.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

- Promjene vlasničke strukture nakon pretvorbe po Rješenju od 4. travnja 1992.

U razdoblju od 29. svibnja 1992. do 1. veljače 1995. Društvu je 20 malih dioničara prodalo 820 dionica, dok je 8 malih dioničara 104 dionice prodalo društvu Zagrebačka štedionica koje je s 13 217 dionica kupljenih bez popusta imalo 13 321 dionicu. Osim toga, društvo Zagrebačka štedionica je 4 506 dionica kupilo od Ivana Lackovića s osnove dokapitalizacije.

U nastavku se daje pregled vlasničke strukture prije poništenja pretvorbe.

Tablica broj 1

VLASNIČKA STRUKTURA

VLASNIK	BROJ DIONICA	UDIO U %
Društvo Zagrebačka štedionica	13 321	38,4
Društvo Inter Eco-Trade	10 000	28,9
mali dioničari	3 304	9,5
vlastite dionice	820	2,4
Društvo Zagrebačka štedionica (dokapitalizacija)	4 506	13
Ivan Lacković, Garešnica (dokapitalizacija)	2 613	7,5
Ivan Jagatić, Garešnica (dokapitalizacija)	118	0,4
UKUPNO:	34 682	100,0

12

- Promjene vlasničke strukture nakon pretvorbe po Rješenju od 1. veljače 1995.

Nakon prodaje 15 049 dionica malim dioničarima, Fondu su prenesene 10 033 dionice. Dana 28. svibnja 1995. zaključen je ugovor o zamjeni dionica prema kojem je Fondu preneseno 5 016 dionica Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske i Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske, nakon čega je u portfelju Fonda bilo 15 049 dionica ili 50,0% temeljnog kapitala.

Na temelju rezultata dražbovanja u sklopu kuponske privatizacije Fond je u razdoblju od 27. siječnja do 19. svibnja 1999. prenio 15 049 dionica od čega privatizacijskim investicijskim fondovima 14 944 dionice, a 105 dionica trojici pojedinaca odnosno samostalnim imateljima kupona. Privatizacijskim investicijskim fondovima prenijete su dionice kako slijedi: društvu "Veledit"

privatizacijski investicijski fond d.d. (MBS 1431005) Zagreb, (dalje u tekstu: PIF Velebit) 4 318 dionica, društvu "Pleter" privatizacijski investicijski fond d.d. (MBS 1432842) Varaždin, (dalje u tekstu: PIF Pleter) 6 dionica, društvu "Središnji nacionalni fond", privatizacijski investicijski fond d.d. (MBS 1186655) Zagreb, (dalje u tekstu: SNF) 5 106 dionica, društvu "Slavonski privatizacijski investicijski fond" d.d. (MBS 1431510) Osijek, (dalje u tekstu: Slavonski PIF) 3 084 dionice, te društvu "Dom Fond" privatizacijski investicijski fond (MBS 1439405) Zagreb, (dalje u tekstu: Dom Fond) 2 430 dionice. Društvo Dom Fond je 22. rujna 1999. sve dionice prodao društvu PIF-u Velebit.

U razdoblju od 30. ožujka 1999. do 25. lipnja 2001. Fond je raskinuo 448 ugovora s malim dioničarima na temelju čega je 9 397 dionica preneseno Fondu.

U programu kuponske privatizacije Fond je, na temelju ugovora o nadoknadi dionica, u lipnju i srpnju 1999. prenio na društvo Slavonski PIF 6 000 dionica, a društvu "Brodomekur" d.d. Split prenio je 2 210 dionica na temelju ugovora o prijenosu zaključenog 21. kolovoza 2000. Ovaj je ugovor zaključen na temelju odredaba članka 26. Zakona o izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske za 1998., zaključka Vlade Republike Hrvatske, te izjave Ministarstva razvitka i obnove od 6. srpnja 2000. Nakon toga u Fondu je ostalo 1 187 dionica. Direktor Društva obavijestio je u rujnu i listopadu 2000. zaposlenike da mogu od privatizacijskih investicijskih fondova kupiti dionice Društva jer će one biti predmet prodaje na organiziranom javnom tržištu. Prema informacijama društva "Fima" vrijednosnice d.o.o. Varaždin, početna cijena dionice bila bi 25,0% od nominalne vrijednosti odnosno 62,50 DEM po dionici. Na Varaždinskom tržištu vrijednosnica društvo PIF Velebit, društvo Slavonski PIF, te društvo SNF prodali su 29. ožujka 2001. svih

20 938 dionica Društva. Od toga je Društvo, na temelju odluke direktora, kupilo 1 994 dionice (vlastite dionice), Ivan Molnar iz Poljane kupio je 7 520 dionica, dok su 11 424 dionice kupila jedanaestorica zaposlenika Društva (menadžment), i to: Ivan Lacković 7 494 dionice, Damir Jukić 550 dionica, Ivan Ribarić 500 dionica, Ksenija Brcković 406 dionica, Marija Despot 350 dionica, Ružica Horvat dionica, Slavko Vojta 468 dionica, Milena Šoški 270 dionica, Suzana Milošević-Ivanković 220 dionica, Dušan Čanak 370 dionica, te Rozalija Radočaj 526 dionica. Dionice su kupljene za 185,00 kn po dionici ili za 18,8% njihove nominalne vrijednosti (1 DEM je 3,930552 kn po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke). Drugi zaposlenici se nisu javili za kupnju dionica.

Vlastite dionice Društvo je platilo 27. ožujka 2001. na račun društva Slavoning vrijednosnice d.o.o. Osijek, putem kojeg su kupljene dionice od društva PIF-a Velebit. Drugih 12 kupaca dionice je platilo kreditom društva Erste Steiermarkische bank d.d. Zagreb (dalje u tekstu; Banka) s kojom je 23. ožujka 2001. svaki kupac zaključio ugovor. Otplata kredita ugovorena je u 60 mjesečnih anuiteta, nakon isteka počeka od 24 mjeseca. Obračun i naplata kamate ugovoren je mjesečno u visini kamatne stope 8,0% godišnje, što vrijedi i za vrijeme počeka. Ugovoreni su sljedeći iznosi kredita: Ivan Molnar 354.500,- DEM (mjesečni anuitet 7.187,98 DEM), Ivan Lacković 452.700,- DEM (mjesečni anuitet 9.179,12 DEM), Damir Jukić 33.500,- DEM, Ivan Ribarić 30.500,- DEM, Ksenija Brcković 25.000,- DEM, Marija Despot 21.500,- DEM, Ruža Horvat 16.500,- DEM, Slavko Vojta 28.500,- DEM, Milena Šoški 16.500,- DEM, Suzana Milošević 13.500,- DEM, Dušan Čanak 22.500,- DEM i Rozalija Radočaj 32.000,- DEM.

Korisnici kredita predali su Banci instrumente osiguranja plaćanja. Ivan Molnar predao je jednu

osobnu mjenicu, prenio je prava vlasništva nad 7 520 dionica Društva, te je oročio sredstva kod Banke u iznosu 354.500,- DEM. Drugi korisnici kredita predali su svaki po četiri osobne mjenice, zatim su prenijeli prava vlasništva nad kupljenim dionicama Društva, te su oročili sredstva u visini 20,0% od iznosa kredita. Osim toga, radi osiguranja plaćanja, Ivan Lacković je prenio pravo vlasništva nad nekretninom upisanom u z.k. ul. broj 2105 k.o. Garešnica. Nekretnina je procijenjena na 247.064,64 DEM. Rozalija Radočaj je prenijela pravo vlasništva nad nekretninom upisanom u z.k. ul. broj 937 k.o. Gornja Garešnica. Ova nekretnina procijenjena je na 46.232,59 DEM. Korisnici kredita plaćaju samo ugovorenu kamatu jer je kredit u počeću. Ivan Lacković i Ivan Molnar kamatu uredno otplaćuju, prema očitovanju Banke. Ostalim korisnicima kredita, deseterici zaposlenika, Društvo obustavlja sredstva od plaće i uplaćuje na račun Banke, a na temelju njihovih izjava i ugovora s Bankom.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE

U nastavku se daje pregled vlasničke strukture koncem listopada 2001. odnosno u vrijeme obavljanja revizije.

Tablica broj 2

VLASNIČKA STRUKTURA

VLASNIK	BROJ DIONICA	UDIO U %
- menadžment (11 zaposlenika Društva)	11 424	37,96
- Ivan Molnar (iz Poljane)	7 520	24,98
- mali dioničari	5 652	18,78
- društvo Brodomerkur d.d., Split	2 210	7,34
- vlastite dionice	1 994	6,63
- Fond	1 187	3,94
- pojedinci (u kuponskoj privatizaciji)	105	0,35
- društvo PIF Pleter	6	0,02
UKUPNO:	30 098	100,00

14

Društvo vodi knjigu dionica u kojoj su evidentirane sve promjene.

5.1. Raspolaganje pojedinim nekretninama koje su uključene u procjenu

U procijenjenu vrijednost Poduzeća bio je, pored upravne i proizvodne zgrade, uključen i objekt za smještaj zaposlenika samaca (samački hotel). Samački hotel procijenjen je na 672.088,- DEM. Zbog potrebnih investicijskih zahvata na zgradi hotela i njegovog poslovanja s gubitkom, nadzorni odbor Društva donio je 11. travnja 1997. odluku o prodaji hotela. Hotel je prodan na temelju objavljenog nadmetanja u 1997. društvu "Štokić" d.o.o. Garešnica za 1.444.622,50 kn.

- Kupnja poslovnog prostora nakon pretvorbe

1.	Prihodi	33.560	30.521	35.656	34.899	34.163	41.516	42.793
2.	Rashodi	32.582	32.144	35.535	34.865	34.115	41.327	42.673
3.	Dobit	978	-	121	35	48	189	120
4.	Gubitak	-	1.623	-	-	-	-	-
5.	Ukupna aktiva	48.712	50.159	51.3652	49.399	55.167	53.474	56.503
	- dugotrajna imovina	26.915	25.324	5.268	24.639	24.809	23.905	23.299
	- potraživanja	4.876	10.606	12.253	11.788	14.476	14.013	12.116
	- zalihe	8.951	5.876	5.065	5.318	7.519	6.221	12.025
	- dane	7.280	8.166	8.214	7.344	8.017	8.698	7.957
	pozajmice	690	187	565	310	346	639	1.106
	- drugo							
6.	Ukupna pasiva	48.712	50.159	51.365	49.399	55.167	53.474	56.503
	- upisani kapital	28.670	28.670	28.713	28.669	27.984	27.984	27.984
	- pričuve	619	2.953	1.288	1.288	2.338	2.386	2.442
	- ukupna dobit	1.041	76	197	232	48	189	120
	- ukupni gubitak	-	-1.623	-	-	-	-	-
	- obveze	17.557	18.627	21.167	19.210	24.797	22.807	25.768
	- drugo	825	1.456	-	-	-	108	189
7.	Izvanbilančni zapisi	5.763	2.300	2.867	3.065	7.619	15.758	10.538
8.	Norma sati	797 990	686 791	651 387	571 892	564 163	501 928	549 714
9.	Broj zaposlenika koncem godine	582	698	591	568	564	551	575

Iz podataka prikazanih u prethodnoj tablici vidljivo je da je Društvo za razdoblje 1994. do 2000. poslovalo s dobitkom, osim u 1995. kada je ostvaren gubitak u iznosu 1.623.000,00 kn. Dobit je ostvarena i za 1992. i 1993. Koncem 2000. dugotrajna imovina iskazana je u iznosu 23.299.000,00 kn, a vrijednosno najznačajniji dio u iznosu 11.720.877,97 kn odnosi se na građevinske objekte. Vrijednosno najznačajniji dio potraživanja u iznosu 5.721.984,07 kn odnosi se na potraživanja po osnovi obračunanih kamata za pozajmice dane ranijih godina društvu Zagrebačka štedionica, društvu Inter Eco-Trade i društvu "Kruna" d.o.o., Zagreb, Antuna Bauera 3/VI (dalje u tekstu: Kruna), dok se na potraživanja od kupaca odnosi 5.550.012,87 kn.

Najveći dio zaliha čine zalihe gotovih proizvoda u iznosu 5.849.851,28 kn i trgovačke robe u iznosu 2.945.782,93 kn. Vrijednosno najznačajniji dio potraživanja za dane pozajmice u iznosu 7.280.140,24 kn odnosi se na potraživanja za pozajmice dane ranijih godina društvu Zagrebačka štedionica, društvu Inter Eko-Trade, društvu Ekonomski zavod i društvu Kruna. Ova potraživanja

utužena su 1995., nakon poništenja pretvorbe. Od toga je od društva Inter Eco-Trade u srpnju 2001. po sudskom rješenju ovrhom naplaćeno 177.514,08 kn s kamatom.

Ukupne obveze Društva koncem 2000. iznosile su 25.768.407,36 kn i činile su 84,7% temeljnog kapitala i pričuva. Od toga su kratkoročne obveze iznosile 18.837.000,00 kn, a odnosile su se na obveze prema dobavljačima u iznosu 6.936.952,02 kn, obveze prema bankama i pravnim osobama u iznosu 4.649.990,42 kn, dok su obveze iz ranijih godina prema društvu Zagrebačka štedionica iznosile 2.440.000,00 kn, a prema društvu Ekonomski zavod 688.434,65 kn. Obveze po osnovi doprinosa iz i na plaću za 2000. iznosile su 1.987.721,78 kn, obveze po osnovi poreza na dodanu vrijednost za prosinac 2000. i po konačnom obračunu za 2000. iznosile su 289.803,84 kn, dok su se obveze u iznosu 1.240.514,87 kn odnosile na obveze prema zaposlenicima s osnove plaće za prosinac 2000. Tijekom 1999. Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje otpisao je Društvu potraživanja po osnovi doprinosa u iznosu 627.988,71 kn, dok je Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje otpisao potraživanja u iznosu 712.788,77 kn, te su ukupno otpisana potraživanja u iznosu 1.340.777,48 kn.

Dugoročne obveze iznosile su 6.931.000,00 kn od čega su vrijednosno najznačajnije obveze prema društvu Erste Steiermarkische bank d.d. u iznosu 3.767.268,62 kn, Hrvatskoj poštanskoj banci Zagreb u iznosu 2.058.117,24 kn, te prema Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak u iznosu 519.125,05 kn. Obveze prema Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak odnosile su se na kredit primljen u studenom 1999. u iznosu 500.000,00 kn za isplatu dijela plaće. Obveze prema Hrvatskoj poštanskoj banci odnosile su se na kredit za poticanje zapošljavanja dobiven od Zavoda za zapošljavanje u prosincu 1999. u iznosu 2.000.000,00 kn.

Osim ovih sredstava, za održavanje postojeće zaposlenosti ili novog zapošljavanja Društvo je primilo u veljači 1996. kredit u iznosu 800.000,00 kn što je vraćeno tijekom 1999. Međutim, unatoč primljenim sredstvima za održavanje postojeće zaposlenosti ili novo zapošljavanje, broj zaposlenika koncem 2000. manji je za 123 zaposlenika u odnosu na stanje koncem 1995., odnosno na godinu koja je prethodila godini u kojoj su prva sredstva primljena.

Koncem 2000. bilo je 575 zaposlenih, što je za 121 zaposlenika manje u odnosu na 1990. Norma sati je u 2000. ostvareno 547 714, što je manje za 442 569 ili 44,5% u odnosu na 1990.

17

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća "Modea" s p.o., Garešnica.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća "Modea" s p.o., Garešnica nije obavljen u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Fond je početkom veljače 1995. poništio Rješenje Agencije od 4. travnja 1992., kojim je dana suglasnost Poduzeću na namjeravanju pretvorbu kao i sve pravne radnje provedene tim Rješenjem, jer je kontrolom utvrđeno da su za kupnju dionica korištena sredstava Društva. Nepravilnosti su po svojoj prirodi bile takve da ih nije bilo moguće otkloniti u naknadnom roku, te je Poduzeću dana mogućnost da ponovno provede postupak pretvorbe prema Rješenju od 1. veljače 1995. i u skladu sa zakonskim propisima. Nakon poništenja Rješenja, kupci dionica stečenih pretvorbom po Rješenju od 4. travnja 1992. pokrenuli su sudski postupak zbog povrata sredstava i drugih naknada. Sudski postupak je u tijeku.

- Dokapitalizacija nije provedena u skladu s odredbama Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća i Razvojnim programom. Dokapitalizacija je provedena uplatom novčanih sredstava od strane zaposlenika Društva, Ivana Jagatića i Ivana Lackovića, za 4 584 dionice. Ivan Jagatić je s Društvom zaključio 15. svibnja 1992. ugovor o kupnji 78 dionica nominalne vrijednosti 19.500,- DEM. Na temelju popusta ostvario je pravo na dodatnih 40 dionica, što je ukupno iznosilo 118 dionica. Dana 16. svibnja 1992. uplatio je 1.078.000,- HRD, što je prema tečaju na dan uplate iznosilo 10.517,07 DEM. Ulagač Ivan Lacković zaključio je 15. svibnja 1992. ugovor o kupnji 4 506 dionica nominalne vrijednosti 1.126.500,- DEM. Na temelju popusta ostvario je pravo na dodatnih 2 613 dionica, što je ukupno iznosilo 7 119 dionica. Ivan Lacković je podmirio obvezu prema Društvu s osnova dokapitalizacije na način da je društvo Zagrebačka štedionica uplatilo 19. svibnja 1992. na temelju ugovora o kreditu za dokapitalizaciju, u ime Ivana Lackovića 61.965.970,- HRD ili 604.546,05 DEM na račun Društva.

Istog dana, odnosno 19. svibnja 1992. kada je društvo Zagrebačka štedionica, uplatilo na račun Društva sredstva u ime Ivana Lackovića, Društvo je društvu Zagrebačka štedionica doznačilo kratkoročnu pozajmicu u iznosu 60.000.000,- HRD odnosno 585.365,85 DEM uz kamatu 17,0% mjesečno na 30 dana, koja do konca listopada 2001. nije bila vraćena. S osnova dokapitalizacije uplaćeno je 63.043.970,- HRD ili prema srednjem tečaju na dan uplate 615.063,12 DEM, što je za 531.090,88 DEM ili 46,3% manje u odnosu na iznos dokapitalizacije određen Odlukom o pretvorbi, prema kojoj je za dokapitalizaciju trebalo uplatiti 1.146.154,- DEM. Sredstva su uplaćena u ugovorenom roku do 19. svibnja 1992. odnosno u roku 30 dana od zaključivanja ugovora, što je u skladu s Odlukom o pretvorbi. Rješenjem Agencije nije utvrđeno do kada i prema kojem tečaju trebaju biti uplaćena sredstva dokapitalizacije. Nakon poništenja pretvorbe, Društvo je vratilo sredstva Ivanu Jagatiću, a Ivan Lacković je 19. svibnja 1992. prodao 4 506 dionica Zagrebačkoj štedionici.

18

Prema Odluci o pretvorbi i Razvojnem programu, sredstva dokapitalizacije trebala su biti korištena za financiranje pretvaranja viška skladišnog prostora u proizvodni objekt i opremu, što bi omogućilo zapošljavanje novih 60 zaposlenika - ženske stručne radne snage, te za pronalaženje stabilnijih i kvalitetnijih izvora obrtnih sredstava, što nije učinjeno. Iz navedenog je zaključeno da dokapitalizacija nije provedena u skladu s Razvojnim programom i odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti koje nisu otklonjene u ponovljenom postupku:

- Kod procijene vrijednosti Poduzeća primijenjene su statička i dinamička metoda procjene. Procijenjena vrijednost Poduzeća izračunana statičkom metodom iznosila je 97.173.000 din ili 10.797.000,- DEM, a procijenjena vrijednost Poduzeća izračunana dinamičkom metodom iznosila je 48.085.615 din ili 5.342.846,- DEM.

Konačna procijenjena vrijednost Poduzeća iskazana u Elaboratu, dobivena je kombinacijom

navedenih metoda i iznosi 67.720.569 din, odnosno 7.524.508,- DEM. Izračunana je kao ponderirana aritmetička sredina, a sastoji se od 40,0% procijenjene vrijednosti Poduzeća dobivene statičkom metodom i 60,0% procijenjene vrijednosti dobivene dinamičkom metodom. Uvidom u dokumentaciju o procjeni, utvrđeno je da kod procjene po statičkoj metodi, procijenjena vrijednost priključaka za javnu i individualnu infrastrukturu u iznosu 38.383,- DEM nije uključena u procijenjenu vrijednost Poduzeća. Stoga je primjenom kombinirane metode, procijenjena vrijednost građevinskih objekata odnosno procijenjena vrijednost Poduzeća manja za 15.353,- DEM. Navedeno nije u skladu s odredbama točke 8. podtočke 9. Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, kojima je određeno da se procjena treba obaviti odgovorno i brižljivo, bez ispuštanja bilo kojeg elementa procjene od bitnijeg utjecaja na konačnu procijenjenu vrijednost poduzeća.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije obavljani su prema Rješenju Fonda od 1. veljače 1995. u skladu sa zakonskim propisima.

S obzirom na činjenicu da tijekom proteklog razdoblja, u kojem je provedena pretvorba i privatizacija Društva, nisu ostvareni ciljevi određeni Razvojnim programom, te da je broj zaposlenika unatoč primljenim sredstvima za održavanje postojeće razine zaposlenosti ili novo zapošljavanje, smanjen sa 696 zaposlenika u 1990. na 575 zaposlenika u 2000. nisu u potpunosti ostvareni ciljevi privatizacije propisani člankom 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

U očitovanju od 11. ožujka 2002. zakonski predstavnik navodi da procijenjena vrijednost priključaka za javnu i individualnu infrastrukturu u iznosu 38.383,- DEM nije uključena u procijenjenu vrijednost Poduzeća greškom poduzeća koje je izradilo elaborat. Navodi se da su u procijenjenu vrijednost Poduzeća uključena dugoročno udružena sredstva i dani zajmovi za nerazvijene u iznosu 76.333,- DEM za koja se pokazalo da su u stvarnosti fiktivne bilančne pozicije aktive, te da je vrijednost potraživanja iz inozemstva u iznosu 452.111,- DEM smanjena zbog inflacije za oko jednu trećinu usljed čega je temeljni kapital bio objektivno precijenjen za oko 150.000,- DEM.

19

Zakonski predstavnik izjavljuje da su vraćeni svi krediti primljeni za poticanje zapošljavanja, te da navedeni krediti nisu pomogli održavanju ukupne zaposlenosti u Društvu. Ovi krediti su pomogli održavanju ukupne zaposlenosti u općini Garešnica jer je Društvo u razdoblju od 1992. do 1999. zaposlilo preko 550 novih zaposlenika, obučavalo ih i osposobljavalo. Nadalje, navodi se da su novi zaposlenici nakon obuke odlazili u novoosnovane tvrtke zbog većih plaća, te da niti jedan zaposlenik nije otišao iz Društva kao višak zaposlenih.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Područni ured Bjelovar, A. Hebranga bb, Bjelovar.

Ovlašteni državni revizori:

Mira Gojević, dipl. oec.

Jasna Šmit, dipl. oec.

Dragica Sušilović, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____
(žig i potpis)